

Список використаних джерел:

1. Право інтелектуальної власності: Акад. курс: Підруч. для студ. вищих навч. П68 закладів / О. П. Орлюк, Г. О. Андрощук, О. Б. Бутнік-Сіверський та ін.; За ред. О. П. Орлюк, О. Д. Святоцького. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. – 696 с.
2. Цивільний кодекс України. [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/go/435-15>
3. Цивільне право України. Договірні та недоговірні зобов'язання : Навчальний посібник / Бичкова С.С., Бірюков І.А., Бобрик В.І. та ін.; За заг. ред. С.С. Бичкової – К.: КНТ, 2006. – 498 с.
4. Мельник О. М. Цивільно-правова охорона інтелектуальної власності в Україні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня докт. філос. наук : спец. 12.00.03 «цивільне право і цивільний процес, сімейне право, міжнародне приватне право» / Мельник Олена Миколаївна. – Київ. – 28 с.

Кравчук М.І.

студентка;

Науковий керівник: Шуст Н.Б.

доктор соціологічних наук, професор,

Національний авіаційний університет

ПРОБЛЕМА ДОСТУПУ ЛІЦЕНЗІЙНИХ ПРОГРАМ ДЛЯ ШИРОКОГО КОЛА КОРИСТУВАЧІВ

Останнім часом гостро постала проблема спроможності пересічних громадян купити сертифіковане програмне забезпечення, яке б дозволяло безперешкодно ознайомлюватися та випробовувати в дії новітній популярний контент. Створений провідними виробниками, він переслідує найрізноманітнішу мету та охоплює, зокрема, розважальну (ігровий софт; музичні альбоми; відеозбірники; фото-, відеоредактори; торренти), навчально-пізнавальну (аудіокниги; курси тренінгів; електронні видання) й допоміжну (оптимізація функцій ПК) сфери. Зазначені віртуальні ресурси обов'язково знадобляться всім досвідченим «юзерам», а особливо зацікавляють початківців. Проте, сьогодні на заваді їхньої допитливості стоїть вартість інтелектуального продукту: істинну плату можна встановити лише під час експлуатації ліцензійного об'єкта. При укладанні угоди спираються на ймовірний прибуток, який отримуватиме ліцензіат під час експлуатації ліцензії та стандартними ставками відрахувань від ціни одиниці продукції за ліцензією – тобто, так званими «роялті». Їх обсяг залежить від практики даної галузі в різних країнах і за погодженням сторін [1, с. 453]. Особливо примітним є кінцеве словосполучення «за погодженням сторін», що підкреслює досягнення певних домовленостей у надприбутковій справі без обстоювань інтересів споживачів. Відтак, окрім витрат, викликаних процесом реалізації комп'ютерного софту, дорожнечу обумовлює спекуляція. Природно виникає питання з приводу необхідності визначення розумної ціни на товар відповідно до рівня економічного розвитку в державі та платоспроможності її населення.

Наразі, чимала сума, яка потребується для придбання здобутків передових інформаційних технологій, є прийнятною для благополучних країн США, Франції й Німеччини, та, водночас, непідйомною для відносної більшості осіб на території нашої країни. Так, офіційний пакет послуг «Microsoft Office 2010» відомої багатонаціональної корпорації «Microsoft» включає низку визнаних переваг:

- відсутність ризиків втрати важливої персональної, фінансової або конфіденційної інформації;
- постійність автоматичних оновлень через Усесвітню мережу;
- стабільність роботи без зависань, додаткових не гарантуючих результату маніпуляцій (відправлення SMS з кодом активації для відкриття деяких опцій чи всієї програми цілком) або завантаження підозрілих файлів з Інтернету, що вимагаються для остаточного запуску бажаного об'єкта [2].

Натомість, у перших же результатах видачі пошукової системи «Google» натрапляємо на продаж ходової нині ліцензійної ОС «Windows 10» відомої корпорації «Microsoft» за 2849 грн. Ціна більш ніж у півтора рази перевищує прожитковий мінімум працездатних осіб у розмірі 1684 грн. станом на травень 2017 року [3] та трохи менша за цьогорічну прогнозовану мінімальну зарплату [4]. А, наприклад, повна версія доволі поширеної утиліти-антишпіону «SpyHunter», покликаної захищати обладнання користувачів від несанкціонованого зламування, коштує \$30 (майже 800 грн!). Перелік «привабливих пропозицій» на цьому далеко не вичерпується, адже наявні аналоги й поміж тим на ринок виходять нові цифрові рішення. Щоправда, часті витрати на комп'ютерні налаштування дуже швидко спустошують гаманці незаможних, тому здійснення подібних покупок – недосяжна розкіш для представників бюджетних професій. До складу цієї категорії належать вчителі, що нерідко працюють на півставки і заробіток яких продовжує залишатися одним із найнижчих у світі, не беручи до уваги навіть підвищення на 50% [5], а також медсестри, чия кропітка робота не передбачає найближчим часом заслужених надбавок [6].

Отже, висвітлені невтішні факти найвдаліше роз'яснюють причини процвітання піратства – нелегального бізнесу в Україні, що згідно ст. 50 Закону України «Про авторське право і суміжні права» виражається в опублікуванні, відтворенні, ввезенні на митну територію, вивезенні та розповсюдженні контрафактних примірників творів (у тому числі комп'ютерних програм і баз даних) [7]. Середні та нижчі верстви населення змушені задовольнятися контрабандою у зв'язку із непосильним ціновим тягарем, внаслідок чого нескінченні проблеми із «зараженням комп'ютерними вірусами» стали звичним явищем і свідчать про суттєву неефективність обраної тенденції. Тож, в активному обговоренні існуючого протиправного явища має аналізуватися вплив зовнішніх факторів. Сильна економіка країни (налагодження власних виробництв із запозиченням зарубіжного досвіду) сприятиме регулюванню курсу національної валюти та знизить імпортозалежність. Ми вважаємо, що доцільно внести до Закону України «Про розповсюдження примірників аудіовізуальних творів, фонограм, відеограм, комп'ютерних програм, баз даних» окремий розділ про регульоване ціноутворення, що дозволило б державі

застосовувати імперативні заходи примусу в разі необґрунтованого завищення цін на ліцензійне програмне забезпечення, адже саме вона як гарант добробуту населення повинна в повній мірі забезпечити громадянам право на доступ до якісних інтелектуальних товарів.

Список використаних джерел:

1. Єжова Л. Ф. Інформаційний маркетинг: Навчальний посібник / Людмила Федорівна Єжова. – Київ: КНЕУ, 2002. – 560 с.
2. Проблеми ліцензійного програмного забезпечення в Україні [Електронний ресурс] // Все про комп'ютери. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: http://www.mg-pro-comp.net.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=188:licenzia-na-programne-zabezpechenja&catid=39:statichytachiv&Itemid=129
3. Прожитковий мінімум на 2017 рік [Електронний ресурс] // Бухгалтерський та податковий облік в Україні. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.buhoblik.org.ua/kadry-zarplata/oplata-truda/1143-prozhitkovij-minimum.html>
4. Мінімальна зарплата (Україна) [Електронний ресурс] // Фінансовий портал «Мінфін». – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://index.minfin.com.ua/index/salary/>
5. Шкільним вчителям підвищили зарплати в півтора разу. Скільки грошей тепер отримуватимуть [Електронний ресурс] // Сніданок з 1+1. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://tsn.ua/groshti/shkilnim-vchitelyam-pidvischili-zarplati-v-pivtora-razu-skilki-terer-otrimuvatimut-groshey-866409.html>
6. Коли медсестрам підвищать зарплату в Україні 2017 [Електронний ресурс] // Портал новин «Ми – Україна». – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://myukraina.com.ua/finansy/zarplata/kogda-medsestram-povysyat-zarplatu-v-ukraine-2017.html>
7. Закон України «Про авторське право і суміжні права» [Електронний ресурс] // Голос України. – 1993. – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3792-12/page>.

Юренко А.В.

студентка;

Клейменова С.М.

кандидат юридичних наук, доцент,

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

ПРОДЮСЕР ЯК СУБ'ЄКТ АВТОРСЬКОГО ПРАВА НА АУДІОВІЗУАЛЬНИЙ ТВІР

Нормативно-правове визначення поняття «продюсер» є у Законі України «Про авторське право та суміжні права» та поняття «продюсер фільму» у Законі України «Про кінематографію». Так відповідно до ст. 1 продюсер аудіовізуального твору – це особа, що організовує або організовує та фінансує створення аудіовізуального твору [1]. З цього визначення випливає, що українське законодавство фактично не зараховує продюсера до первинних суб'єктів авторського права. Він розглядається лише як особа, що надає фінансову та технічну допомогу автору твору, а статус суб'єкта авторського права він може набути лише через укладення договору щодо розпорядження